

РЕШЕНИЕ

№ 7253

гр. София, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6615** по описа за **2023** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от „Синдикат на българските учители“ /С./ ЕИК[ЕИК] срещу Решение №1304 от 20.03.2023г. постановено по нахд №9056 по описа на СРС за 2023г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №РА-21-04 от 05.05.2021г., издадено от Главен архитект на Столична община, Направление „Архитектура и градоустройство“, с което на касатора на основание чл.20 вр. с чл.22, ал.2 от Закона за устройство и застрояване на Столична община /ЗУЗСО/ е наложена имуществена санкция в размер на 200 000лв. за нарушение на чл.20 от ЗУЗСО, както и на основание чл.63д от ЗАНН С. на българските учители е осъден да заплати на СО 6636лв. разноски по делото.

По изложените в касационната жалба основания за решение, постановено при допуснати процесуални нарушения, за незаконосъобразен и явно несправедлив съдебен акт –се моли да се уважи жалбата. На първо място място се прави довода, че са ограничени процесуалните права на жалбоподателя като не е допуснато доказателственото искане, направено с жалбата, за свидетели. Конкретно е поискано да бъде изслушан като свидетел управителят на дружеството, на което е възложено преизграждането на сградата по автентичен начин, както и на архитекта, изготвил проекта и заснеманията, включително и на служител, работил на обекта във връзка с обезопасяването му. Твърди се, че немотивирано СРС е отказал да допусне

свидетели. На следващо място се релевира, че СРС не е изяснил точното съдържание на договорните отношения между жалбоподателя и „Актив-София“ООД. В тази връзка се визира, че неправилно ответникът прави позоваване на писмо от „Дева Транс“ООД с изх. №73 от 12.04.2021г. и представите с него документи, тъй като с това дружество касаторът няма правоотношения. Касаторът се позована на Анекс №2/25.01.21г. към договор №1 от 21.01.2021г. между С. и „Актив-С.“, видно от който изпълнителят трябва да извърши консервационни и укрепителни дейности, както и подготвителна работа във връзка с реконструкцията по автентични данни, като се подчертава, че няма клауза за демонтаж, поради което подписаните документи между изпълнителя и подизпълнителя /„Дева Транс“ООД/ не съответстват на възложеното от С.. Съпоставени тези документи –анекс №1 и №2, подписани между С. и изпълнителя, и представените количествено-стойностни сметки /К./ показват, че С. не е получавал К. за демонтаж, защото не е възлагал такъв. С оглед изложеното се обосновава извода, че от представените писмени документи е имало противоречие между възложените от С. работи и превъзложените впоследствие от изпълнителя на подизпълнителя, което е можело да бъде преодоляно с разпита на горепоисканите свидетели. В тази връзка се прави и констатацията, че СРС не е изяснил какво е изпълнено по договора между С. и „Актив София“ООД. Подчертава се, че не само, че няма възложен демонтаж, но и няма документи за извършването му, подписан от С.. На следващо място се твърди, че не е ясно кога е извършен демонтажа, като видно от писмото на „Дева транс“ООД същият е направен на 21.02.21г., но присъствалият на място А. В. /управител на „Актив София“ООД/ е уведомил С., че това е станало по-късно на 27.02.2021г. и на 28.02.2021г.. Прави се и довода, че СРС не е преценил отношението на касатора към сградата – паметник на културата, а именно намерението му да я запази. Твърди се, че е поискана СТЕ, която да посочи застрашена ли е била от самоструване, както и можела ли е да се съхрани в първоначалния ѝ вид, и което доказателствено искане не е било уважено неправилно по съображения, че няма данни за състоянието на сградата преди събарянето ѝ. Допълва се, че съдът е допуснал приемането на документи с неясен произход /вкл.снимков материал/, а не тези, които са представени към писмо №73 от 12.04.2021г. като приложения, за които се твърди, че няма идентичност с тези приложени към АУАН. Релевира се и довода за процесуално нарушение при разпита на св.Л. и У., доколкото е прието да се разпитат съвместно, което не е станало. За показанията им се допълва, че АУАН е съставен по снимков материал, без да са свидетели на нарушението, не са видяли събарянето и техника за това в имота. С оглед изложеното се прави заключението, че СРС е постановил неправилно решение като е приел, че С. е възложил на изпълнителя демонтиране на сградата-паметник на културата. Допълва се, че техника е имало, защото е имало опасност от срутване на северната фасада към тротоара, поради което се визира, че не е обсъден въпроса дали не е имало крайна необходимост при използването ѝ с цел да се защити здравето и живота на преминаващите. На следващо място се правят и други доводи, свързани с това, че не е ясна и доказана датата на деянието. Твърди се, че не е описано ясно нарушението като видно от НП изпълнителното деяние е чрез действие, но не е посочено какво е то от страна на касатора като ЮЛ. Кои негови длъжностни лица са действали в нарушение на нормата или се касае за бездействие. Правят се и доводи във връзка със свидетелите - без имена, адрес и дата на раждане по АУАН, служители на органа, без да се състави в присъствието на свидетели, присъствали при

извършването на нарушението. Визира се, че издадено НП е в нарушение на чл.52 от ЗАНН, постановено извън 1- месечния срок, който предвижда нормата. Навеждат се и доводи за неправилно определена санкция в противоречие на чл.27, ал.2 от ЗАНН без мотиви за налагане на максималния размер. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.М. и от адв.Й.. Представя се списък за разnosки, както и писмени бележки. Със същите се поддържат вече направените твърдения като се допълва, че в АУАН изпълненото деяние е за увреждане на сградата, а в НП за премахването ѝ, както и се визира, че не е установено как е направено това- нарушение на чл.42, т.4 и чл.57 т.5 от ЗАНН. Подчертава се, че неправилно са кредитираните показанията на свидетелите по АУАН, които са служители на отвеника и не са установили нарушението-същите се основават на снимки, за който св.У. заявява, че не знае кой ги е направил, както и самият той не е влизал в имота. Твърди се, че не е обсъден протокол №90 от 05.04.21г., както и становище на инж.М.Л., че сградата не може да се съхрани, а следва да се разруши. Подчертава се, че не е съобразено обстоятелството, че правоотношения с „Дева транс“ООД и С. –няма. Допълва се, че НП по чл.22, ал.2 от ЗУЗСО се издава от Кмета на СО или упълномощено лице, като в представената Заповед №СОА21-РД-09-455 от 22.03.2021г. няма упълномощаване по ЗУЗСО, в който смисъл има и съдебна практика – решение №684 от 08.02.22г. по адм.дело №9619/21г. на АССГ, 13 с-в. По същество в тази връзка от адв.М. – се подчертава, че и АУАН не е издаден от компетентен орган, тъй като съгласно чл.223, ал.2 от ЗУТ актосъставителят трябва да бъде служител на “Контрол по строителството“, а не гл.експерт от Дирекция „Градско и пространствено планиране и недвижимо културно наследство“. С оглед изложеното – се моли да се уважи жалбата.

Ответната страна в съдебно заседание, чрез адв.П., оспорва жалбата като неоснователна. Позовава се на съображенията в отговор от 29.06.23г., в който е маркирано, че няма допуснати процесуални нарушения от СРС. Правилно не са допуснати свидетели касателно съдържанието на договорите. Визира се, че обосновано са посочени в АУАН свидетелите, служители в дирекцията /по чиито разпит няма възражения вкл. и за очна ставка/, както и деянието е описано изчерпателно. Нарушението, съответно е установено бесспорно. В тази връзка се подчертава, че в приложение №1 към анекс №2, подписано от касатора и представител на „Актив- София“ ООД, е договорено демонтаж, като е заплатен и авансово на 10.02.21г.. Допълва се, че касаторът от придобиването на сграда през 2005г. до 2021г. не е изпълнявал задълженията си по ЗУТ и ЗКН, което е описано в АУАН и НП. Прави се извода, че бесспорно е установено умишлено разрушаване на сградата, дори наличието на тежка техника свидетелства за намерението за разрушаване, а не съхраняване до издаването на разрешение за събарянето. С оглед изложеното се прави искане за отхвърляне на жалбата. Претендират се разnosки по списък.

Представителят на СГП изразява становище за ОСНОВАТЕЛНОСТ на касационната жалба по съображенията, изложени подробно от касатора.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ ИЗЛОЖЕНИТЕ СТАНОВИЩА ОТ СТРАНИТЕ, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Касационната жалба от 19.05.2023г. по отношение на връчване на решението на СРС на 05.05.2023г. –е в срока на оспорване, от лице с активна процесуална легитимация,

поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

РС е потвърдил НП, като е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в рамките на предоставени им правомощия като от обективна страна е доказано нарушение на чл.20 от ЗУЗСО. Също така е прието, че санкция в максималния си размер от 200 000лв. е справедливо наказание, тъй ответникът е изложил мотиви, както и е установено бездействие на касатора в продължение на години.

На първо място доколкото се правят доводи във връзка с компетентността на издателя на наказателното постановление, съставът намира следното: касае се за нарушение по чл.20 от ЗУЗСО, поради което правомощието да го издаде има Кметът на СО или оправомощено от него дл.лице, съгл. чл.22 ал.2 от ЗУЗСО. Видно от НП, подписалият го Главен архитект на СО е почерпил своите правомощия на основание заповед №СОА21-РД09-455 от 22.03.2021г.. Видно от същата в 53 точки от Кмета на СО на Главния архитект са предоставени правомощия като в т.1,51 е конкретното правомощие да се издава НП по чл.22, ал.2 от ЗУЗСО, поради което не се споделя възражението, че главният архитект няма правомощието да издаде оспореното НП.

По отношение на второ възражение за липса на компетентност на актосъставителя като лице, което не е служител по контрол на строителството, съгласно чл.223, ал.2 от ЗУТ, СЪДЪТ констатира следното: видно от АУАН №САГ18-ТК00-693 от 15.3.2021г., същият е издаден от арх.С. А. М. на длъжност главен експерт в Дирекция „Градско и пространствено планиране и недвижимо културно наследство“-Н..

В действителност съгласно чл.223,ал.2 от ЗУТ именно служителите за контрол по строителството в администрацията на всяка община могат по т.1 да констатират незаконни строежи и строежи с нарушения, както и по т.5. установяват други нарушения на този закон и на подзаконовите нормативни актове по прилагането му; Видно от АУАН същият е съставен на основание чл.44 от ЗАНН и чл.20 от ЗУЗСО. Посочената първа норма е обща разпоредба. Посочената специална норма на чл.20 от ЗУЗСО е неотнормисима, тъй като разписва състав на нарушение. Съответната приложима разпоредба е тази на чл.22 от ЗУЗСО, която препраща към чл.223, ал.2 от ЗУТ. Следователно актосъставителят трябва да е служител на контрол по строителството. Видно от структурата на СО в направление „Архитектура и градоустройство“ има дирекции като една от тях е „Градско и пространствено планиране и недвижимо културно наследство“. Функциите ѝ към момента на издаване на АУАН са определени от Устройствения правилник за организация и дейността на Столичната общинска администрация /отм./, утвърден със заповед №СОА20-РД09-1397 от 15.08.2022г. на Кмета на СО – и са разписани в 13 точки на чл.68, ал.2 като нито една от тях не включва контрол по строителството вкл. за обекти –недвижими културни ценности. Единствено т.12 обхваща изготвяне на писмени становища за недвижими културни ценности.

Следователно правилно е възражение, че АУАН не е следвало да се издаде от служител на Дирекция „Градско и пространствено планиране и недвижимо културно наследство“, тъй като този служител няма компетенции вкл. и съгласно Устройствения правилник да констатира и контролира увреждания на обекти на културно-историческото наследство. Съгласно чл.70, ал.3 от правилника това е възложено на Дирекция "Общински строителен контрол" в двата ѝ отдела –отдел "Оперативна дейност и регистрация на строежи" и отдел "Контрол при инвестиционното проектиране, координация и строителство". Изрично в т. 2 е посочено, че служителите на дирекция упражнява контрол по прилагане на

устройствените планове, одобрените инвестиционни проекти и разрешения за строеж, определените строителни линии и нива, както и по спазване на действащите нормативни актове по устройство на територията на основание чл.223, ал.1 и чл.224а, ал.2 от ЗУТ. Следва да се маркира, че видно от АУАН и НП и описаните хронологично действия –протоколи и писма, със случая са били ангажирани именно служители от Дирекция „Общински строителен контрол“ –така напр. писмо №САГ18-ТК00-693 от 23.11.2018г. на Директора на дирекция „Общински строителен контрол“, писмо №АГ 0004 от 21.04.2014г. до Директора на Дирекция „Общинска собственост“ от Кмета на района и т.н.. Следователно на посоченото основание АУАН е изготвен от ненадлежен орган и съответно НП е незаконосъобразно. В този смисъл е и съдебната практика по идентичен случай Решение №684 от 08.02.2022г. по кнахд дело №9619/21г. на АССГ.

От друга страна -съставът намира, че е допуснато и процесуално нарушение във връзка с описанието на деянието, какъвто довод също се релевира. Видно от АУАН нарушението е установено на 01.03.2021г. при извършена проверка, а именно, че сградата в имот с идентификатор 02659.2194.921 кв.116 по плана на Б., е „разрушена до нивото на каменните зидове като видно от снимков материал премахването е извършено на 27-28.02.2021г.“ Останалата част в АУАН от 15.03.21г. не съдържа описание на деянието, а се свежда до хронологично описание от 2012г. на извършваните проверки за това, че сградата не се поддържа в добро техническо състояние, че са дадени предписания с протокол №07-00-52 от 13.04.2-18г., който е одобрен от Кмета на СО. Посочено е, че с писмо №САГ18-ТК00-693 от 23.11.2018г. Директорът на Дирекция „Общински строителен контрол“ е изпратил преписката на СО за издаването на заповед по чл.73, ал.3 от ЗКН /т.е определяне и назначаване на комисия за състоянието на обекта/. В АУАН накрая след посочване на актовете и предписанията - има незавършена констатация, че „видно от гореизложеното и в следствие на действията на С. ...“, както и има препращане към КП №КП-САГ 18ТК00-693 от 01.03.21г..

В НП към описанието на нарушение е допълнено, че „ от приложения снимков материал е установено, че разрушаването е извършено със строителна механизация на „Дева Транс“ ООД“, както и че между С. и „Актив транс“ООД е сключен анекс №2 към договор №1 от 21.01.2021г., с който е възложен демонтаж, както и че между „Актив транс“ ООД и „Дева Транс“ ООД е сключен договор №2/22.02.2021г.. Изложеното съставът намира, че е съществено процесуално нарушение, доколкото в описанието на деянието в АУАН и НП следва да има идентичност особено, както е понастоящем касателно това как и чрез кого е извършено изпълнителното деяние. Отделно от разпита на свидетелите, съставили КП е видно, че сградата е разрушена до ниво цокъл или до кота нула –обстоятелства, неприсъстващи в АУАН и в НП. СРС е констатирал посочения пропуск, но е приел, че в НП са изложени повече обстоятелства, защото наказващият орган е „извършил необходимото разследване, за да разкрие реалната фактическа установка“. Трябва обаче да се има предвид, че при съставяне на АУАН следва да се пристъпи, когато фактите са установени. Извършена е проверка с КП от 01.03.2021г. като проверяващият екип, видно от показанията им, е установил струпване на купчини на строителните материали, което е станало след използването на техника. Същата е възприета, че е използвана от снимковия материал. Следователно към момента на съставянето на АУАН е имало неизяснени факти, които е следвало да се установят преди да се пристъпи към

изготвянето му, защото с предявяването му на С. се вменява конкретно нарушение. Недопустимо е с НП да се изнасят нови факти и обстоятелства, свързани с начина на осъществяване на изпълнителното деяние. Изложеното също само по себе си прави НП незаконосъобразно и води до неговата отмяна.

Относно датата на деянието и установяването ѝ чрез снимков материал, следва да се има предвид, че това би трябвало да се установи чрез показанията на лицето, направило тези снимки. В тази връзка касателно свидетелите също се констатира, че като такива са посочени служители на Дирекция „Общински строителен контрол“, които са установили нарушението, а има свидетели-очевидци на нарушението –работниците на подизпълнителя „Дева Транс“ ООД, които са управлявали строителната механизация. Съдът обаче не намира, че това е съществено процесуално нарушение. Посочването обаче на свидетелите-очевидци в АУАН има отношение към спора по същество, защото служителите на СО са констатирани само състоянието на сградата към момента на проверката 01.03.2021г. и то през оградата без да направят оглед. Без да влязат в имота, където сградата е разположена навътре, а не близо до оградата. Изясняването на това какво точно е извършено от касатора има отношение към ангажиране на неговата административно-наказателна отговорност. Например видно от становището на „Дева транс“ООД от 12.07.21г. разрушаване не е извършено, а е извършен само демонтаж и извозване на останки от самосрутилата се сграда, което е и предмета на договор №2 между „Актив София“ООД и „Дева транс“ООД. Не е спорно, че предмет на договор №1/21.01.21г. между „Актив Транс“ООД и С. е за проектно-проучвателни и СМР за обекта, както и че с анекс №2 от /21.01.2021г. вече е възложено от С. да се извърши демонтаж на съществуваща сграда по приложение №1. Този демонтаж обаче е предмет на искането на С. до МК за одобряване на проекта за архитектурно заснемане на сграда чрез демонтажа ѝ и изграждането ѝ отново. В този смисъл към 26.02.2021г. има произнасяне в т.5 на Специализирания експертен съвет за опазване на недвижимите културни ценности към МК, който дава предложение на министъра да даде положително становище във връзка с архитектурното заснемане на сградата. Видно от изказванията на членовете на съвета -арх.В.Ц.- *„с оглед аварийното състояние на сграда няма възможност за укрепване, липсва възможност за нейното запазване без да се*

реконструира и се подкрепя предложението за демонтаж със запазване на каменните зидове“.

Следователно –поставя се въпроса какво е било състоянието на сградата, направен ли е демонтаж съгласно проектната документация, както и дали, ако сградата е била компроментирана вкл. и самосрутваща се може да бъде предмет на ангажиране на отговорността по чл.20 от ЗУЗСО? Тези въпроси са можели да се изяснят не със свидетелски показания, а с изслушването на СТЕ вкл. и да се анализира възложените и превъзложените демонтажни работи от С. на „Дева Транс“ООД по приложение №1 към Анекс №2 /където е посочен обема в кубатура/, както и впоследствие направения протокол за приемане на СМР. По делото са разпитани св.М., св.Л. и св. У., видно от които показания същите не са влезли в имота, а са направили констатациите си през оградата. Считат, че няма самосрутване, защото материалите били на купчинки, а от анонимни снимки се виждало водоноска и багер. Св. М. казва, че „*не знае с багер да се строи, а знае, че се руши“*. Свидетелят Л., казва, че сградата не била самосрутваща се, но именно тези въпроси са изисквали специални знания, а не изясняването им от свидетелите. Още повече, че през годините има данни за състоянието на сградата. Същата е била обследвана многократно. Още в протокол от 09.11.2012г. е отразено, че *„сградата се руши изцяло, покривната конструкция и останалата конструкция са компроментирани, има отпадъци от самосрутване“*. Видно от писмо от Кмета на район „Б.“ от 21.08.2014г. до Директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ –сградата е в тежко състояние.Има констативен протокол №14 от 08.02.2016г. с приложен снимков материал, в който протокол също е описана сградата – *„пропаднала дървена покривна конструкция, компроментирани тенекеджийски работи, пукнатини по фасадите, обрушена мазилка, комини с опасност от самосрутване, прогнили пропаднали стрехи“* и т.н., поради което комисията по чл.72, ал.3 от ЗКН – е направила извода, че състоянието е аварийно и е дадено предписание за подходящо обезопасяване. Видно от последващ КП отново по чл.72, ал.3 от ЗКН от 13.04.3018г. *„пукнатините по фасадите, започват от основите, има ги и по носещите стени, което е резултат от отслабване на основите, вода облива фасадите на сградата“* като отново е констатирано аварийно състояние. Следва да се има предвид, че пред СРС е приложено и конструктивно становище от

инж.М.Л. от м.10.2018г., възложено от С., видно от което съществува вероятност от саморазрушаване и поради силното увреждане на основни носещи елементи, укрепване на носещата конструкция е практически невъзможно. Със становището се предлага сградата да се разруши, съгласувано с НИНКН и евентуално да се изгради нова със запазване на сегашния ѝ облик. Именно проектната документация за заснемане на сграда с демонтаж на елементите ѝ и изграждането ѝ отново на 26.02.2021г. е получила положително становище от експертната комисия към МК, както и е одобрено от Министъра на културата на 05.04.2021г..

Вместо изясняването на посочените обстоятелства вкл. преди съставянето на АУАН, в същия, както и в НП са залегнали обстоятелства от проверки през годините. Те също са анализирани от СРС в мотивите на решението му, че още от 2012г. С. е следвало да предприеме действия по обезопасяването на сградата. СРС също касателно състоянието на сградата констатира, че С. не е изпълнил препоръките, дадени в експертизата от 2006г, което е довело до влошаване състоянието на сградата. Тези обстоятелства са извън предмета на спора –дали през годините и как С. е изпълнявал задълженията си, дали касаторът с бездействието си е увредил сградата, отделно и изискват специални знания. Съставът констатира, че по преписката са налични писма и становища за сезиране на институциите от С.. Напр. в писмо от 14.08.2014г. на С. до Кмета на СО – е посочено С. прави опити да реконструира сградата, но без съдействието на институциите. Сочи, че вандалски прояви са разрушили материалната и образната автентичност на сградата, но С. е подготвил техническата документация на сградата- направено е архитектурно заснемане, фотограметрично заснемане и конструктивно становище, видно от които състоянието на сградата е аварийно и съществува опасност от самосрутване. В тази връзка е писмо от Министерство на културата от 02.03.2020г. до С. по отношение на искането за издаване на виза за инвестиционно проектиране на обекта -консервационно–реставрационни работи и реконструкция по автентичен начин. По същата виза има произнасяне на Специализирания експертен съвет за опазване на недвижимите културни ценности към МК от 26.02.2021г..Също така към преписката през СРС е представен констативен протокол №2 от

29.03.2019г. сключен между С. и „Актив София“ООД за работи по разчистване на терена със снимки на сградата, такъв материал е приложен и от 2020г. по делото.

Следователно – не е било установено пред СРС какво точно е извършено от санкционирания субект, какво е включвал възложения демонтаж, за да може да се вмени в отговорността на касатора разрушаването на сградата като цяло. С оглед обаче направените констатации за липсата на компетентност на актосъставителя и за допуснатите процесуални нарушения в АУАН и в НП, касателно описание на деянието, изясняването на посочените въпроси, е безпредметно. НП е незаконосъобразно и като такова следва да се отмени. СРС като не е достигнал до посочената констатация е постановил незаконосъобразно решение, което подлежи на отмяна.

На последно място трябва да се маркира, че относно размера на санкцията, която е определена в максималната величина, също НП е неправилно. Същата определена с мотива, че касаторът „е извършил най-тежкото нарушение – премахване на недвижима културна ценност без необходимите документи и книжа“: Следва да се има предвид, че за нарушението по чл.20 от ЗУЗСО изпълнителното деяние е възможно да се осъществи чрез действие или бездействие като и двете форми са достатъчни, за да се ангажира административно-наказателната отговорност на субекта. Необосновано е да се въздига едната от тях с по-тежка степен на отговорност и определяна на санкцията при възможни параметри от 50 000 до 200 000лв. – на максималния размер. Отделно СРС е приел, че санкцията е справедливо наказание, защото е *„установено бездействие от страна на жалбоподателя и то в продължение на години“*. Следователно съставът намира и че санкцията е определена незаконосъобразно, тъй като не може размерът ѝ да бъде кумулация от действия и бездействия на нарушителя през годините. Същите могат да се съобразят като подбуда по смисъла на чл.27, ал.2 от ЗАНН, но при обективен анализ какъвто липсва.

С оглед гореизложените изводи, решението на СРС е неправилно и следва да се отмени, ведно с НП.

Относно разноските: същите по списък на касатора на л.54 са в размер на 7350лв., поради което следва да се присъдят.

ВОДИМ ОТ ГОРНОТО XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

По касационна жалба на „Синдикат на българските учители“ ЕИК[ЕИК]

ОТМЕНЯ Решение №1304 от 20.03.2023г. постановено по нахд №9056 по описа на СРС за 2023г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №РА-21-04 от 05.05.2021г., издадено от Главен архитект на Столична община, Направление „Архитектура и градоустройство“, с което на касатора на основание чл.20 вр.с чл.22, ал.2 от Закона за устройство и застрояване на Столична община /ЗУЗСО/ е наложена имуществена санкция в размер на 200 000лв. за нарушение на чл.20 от ЗУЗСО, както и на основание чл.63д от ЗАНН „С. на българските учители“ е осъден да заплати на СО 6636лв. разноски по делото.

Вместо него ПОСТАНОВЯВА

ОТМЕНЯ наказателно постановление /НП/ №РА-21-04 от 05.05.2021г., издадено от Главен архитект на Столична община.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на касатора „С.“ЕИК [ЕИК] разноските по делото от 7350лв..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове:1 .

2.